

INTERVJU

Sarah: «Dosta oskvrnjivanja, o Euharistiji se ne pregovara»

ECCLESIA

04_05_2020

**Riccardo
Cascioli**

«To je pitanje vjere, kad bismo bili svjesni onoga što slavimo u Misi i što je Euharistija, određeni načini podjeljivanja Pričesti ne bi ni padali na pamet». Kardinal Robert Sarah, pročelnik Kongregacije za bogoštovlje i disciplinu sakramenata ponovno govori kako bi

odgovorio na «uznemirenost» vjernika koji ne samo da su lišeni Misa, nego sada sa zaprepaštenjem svjedoče pregovorima Talijanske biskupske konferencije (CEI) i Vlade koji, u perspektivi ograničenog pokretanja Misa s narodom, dolaze čak do toga da pregovaraju o podjeljivanju Pričesti.

Samo prije dva dana, obično dobro informirani vaticanisti lista *La Stampa*, izvijestili su o različitim rješenjima o kojima razmatraju Vladini “stručnjaci”, u uskoj suradnji sa Talijanskom biskupskom konferencijom, koji trenutak pričešćivanja smatraju «vrlo visokim rizikom za zarazu». Među tim rješenjima je i ono o «pakiranju» Tijela Kristova: «Kako bi omogućili talijanskim građanima da se mogu ponovno pričešćivati, ali uz izbjegavanje zaraza, razmišlja se o pričesti “uradi sam” s hostijama “take away” prethodno posvećenima od strane svećenika, koje bi bile pojedinačno zatvorene u plastične vrećice i stavljene u crkvi na police». «Ne, ne, ne – sablažnjen nam telefonski odgovara kardinal Sarah – to apsolutno nije moguće, Bog zaslužuje poštovanje, ne može Ga se staviti u jednu vrećicu. Ne znam tko je smislio tu ludost, ali ako je točno da je uskraćivanje Euharistije sigurno jedno trpljenje, ne može se pregovarati o načinu pričešćivanja. Pričešćuje se na dostojanstven način, dostojan Boga koji dolazi k nama. Euharistiji treba pristupati s vjerom, ne možemo s njom postupati kao s najobičnijom stvari, nismo u samoposluzi. To je totalno ludo».

Nešto slično je već učinjeno u Njemačkoj, kako je već izvijestila *La Bussola* (vidi ovdje).

Nažalost u Njemačkoj se čini mnogo stvari koje nemaju nikakve veze s katoličanstvom, ali to ne znači da ih treba imitirati. Nedavno sam čuo jednog biskupa koji kaže da u budućnosti više neće bisti euharistijskih slavlja, samo liturgija Riječi. Pa to je protestantizam.

Ističu se kao obično “samilosni” razlozi: vjernicima je potrebna Pričest, koje su lišeni već dugo vremena, ali kako je još uvijek visok rizik od zaraze, treba naći kompromis....

Postoje dva pitanja koja treba apsolutno pojasniti. Ponajprije, Euharistija nije pravo niti dužnost: ona je dar koji besplatno primamo od Boga i koji trebamo prihvaćati s čašćenjem i ljubavlju. Gospodin je Osoba, nitko ne bi osobu koju voli primio upakiranu u vrećicu ili na nedostojan način. Odgovor na uskraćivanje Euharistije ne može biti oskrnjavanje. To je uistinu pitanje vjere, ako u nju vjerujemo ne možemo se prema njoj odnositi na nedostojan način.

A drugo?

Nitko ne može priječiti svećeniku da ispovijeda i dijeli pričest, nitko to ne može priječiti. Sakrament treba poštivati. Dakle, ako na Misama nije moguće prisustvovati, vjernici mogu tražiti da ih se ispovijedi i da prime Pričest.

Vezano uz Mise, i ovo produljeno prenošenje slavlja u streamingu ili na tv-u...

Ne možemo se naviknuti na to, Bog se utjelovio, On je krv i meso, On nije virtualna stvarnost. To je također snažno varljivo za svećenike. U Misi svećenik treba gledati Boga, a on se pak navikava gledati u televizijsku kameru, kao da je to predstava. Tako se ne može nastaviti.

Vratimo se na Pričest. Nadamo se, u svakom slučaju, da će se za koji tjedan Mise s narodom ponovno pokrenuti. Osim najsvetogrđnijih rješenja, postoji i rasprava je li poželjnije primiti Pričest na usta ili na ruku, i eventualno kako ju primiti na ruku. Talijanska biskupska konferencija je već odredila obvezatnim primanje na ruku, ali naš stručnjak smatra da bi je higijenski bilo primiti na usta. Što bi trebalo činiti?

Postoji već pravilo u Crkvi i njega treba poštivati: vjernik je slobodan primiti Pričest na usta ili na ruku.

Stječe se dojam da posljednjih godina svjedočimo otvorenom napadu na Euharistiju: najprije pitanje rastavljenih i ponovno oženjenih, s parolom "Pričest za sve"; zatim interkomunija s protestantima; zatim prijedlog o dostupnosti Euharistije u Amazoniji i u područjima s nedostatnim brojem svećenika, sada Mise u vremenu koronavirusa...

Ne treba se čuditi. Đavao snažno napada Euharistiju jer je ona srce života Crkve. Ali vjerujem, kao što sam već napisao u svojim knjigama, da se srž problema nalazi u krizi vjere kod svećenika. Ako su svećenici svjesni toga što je Misa i što je Euharistija, određeni načini slavljenja ili određene hipoteze o Pričesti ne bi ni padale na pamet. S Isusom se tako ne može postupati.